

MdR, NOS Jazzgeschiedenis, deel 113. Trompettist Bunny Berigan leidde als veel musici een big band die meer danmuziek speelde dan jazz of Swing. Maar één opname van hem maakte het in de jazzwereld. Hij zong er op, en daar door kon het bij een groot publiek een hit worden, verscheen de plaat in de tweede wereldoorlog ook op het krijgsmacht-label V-Disc, voor de jazzmusici ~~XXXXXXXX~~ en liefhebbers was het zijn trompetsolo waar het om ging. Jaren lang is die een standaard geweest voor trompettisten om hun kunnen te bewijzen. 7 augustus 1937, Bunny Berigan: "I can't get started".

plaat 1

Bunny Berigan a/h Orchestra: I can't get started (Gershwin)
A/2 - 4:52 - RCA LSA 3108

"I can't get started", 7 augustus 1937 door Victor in New York City opgenomen Bunny Berigan and his Orchestra met Irving Goodman en Steve Lipkins-trompetten, Sonny Lee en Morey Samuel-trombones, Joe Dixon, Mike Doty, Georgie Auld en Clyde Rounds-saxofoons, Joe Lippman-piano, Tommy Morgan-gitaar, Hank Wayland-bas, George Wettling-drums. Bunny Berigan, geboren 2 november 1900 ~~xxxxxx~~ is 33 geworden, hij overleed 2 juni '42. David Eldridge is vorige maand ~~71~~ 71 geworden, hij is 30 januari 1911 in Pittsburgh, Pennsylvania geboren. Als zes-jarige begon hij met drums, pas later trompet en hij kreeg o.a. les van zijn drie jaar oudere broer Joe die altsaxofoon speelde. Roy Eldridge, zoals hij genoemd werd, leidde op zijn 16e voor het eerst een eigen band, twee jaar later, in 1928 werkte hij voor het eerst bij een orkest met enige naam, dat van Horace Henderson. Daarna: Zach Whyte, Speed Webb, Cecil Scott, Elmer Snowden, ^{bij} Charlie Johnson in Small's, Harlem, een club die wonderlijk genoeg nog steeds bestaat, dan Teddy Hill waar zijn opvolgers eerst Frankie Newton en daarna Dizzy Gillespie zijn als hij naar Fletcher Henderson gaat. Maar van 1935 af leidt hij zelf ~~ook~~ ook kleinere en grotere orkesten en krijgt zo'n reputatie dat Duke Ellington's eerste altsaxofonist Otto Hardwick ~~ook~~ bijnaam 'Little Jazz' bedenkt, want Louis Armstrong is Big Jazz. Het 'Little' sleet vrij snel, Roy Eldridge wordt in kringen van musici al jaren 'Jazz' genoemd. De jonge Eldridge werd vermaard door de dynamiek, het vuur van zijn spel, hij kon erg hard blazen, hij kon zeer snel spelen, en ingehouden, met een demper in zijn instrument, een enorme swing produceren. Februari '36 maakte hij in Chicago met een studio-combinatie voor het eerst opnamen onder eigen naam, maar Decca bracht die platen niet uit, ook in de Windy City maakte Vocalion op 23 januari 1937 opnamen van het eigen orkest van Roy Eldridge. De eerste was "Wabash Stomp".

plaat 2

Roy Eldridge a/h Orchestra: Wabash Stomp (Roy Eldridge)
A/1 - 2:02 - CBS 80089

"Wabash Stomp" van Roy Eldridge, 23 januari 1937 door Vocalion in Chicago opgenomen. In het orkest van de trompettist: Scoops Carry en Joe Eldridge-altsaxofoons, Joe maakte ook de arrangementen en speelde de altsoli. Op tenorsaxofoon Dave Young, de ritmesectie bestond uit Teddy Cole-piano, (dat is ^{de} broer van drummer Cozy Cole), John Collins-gitaar, Truok Parham-bas, Zutty Singleton-drums. In het derde en laatste stuk van deze session zijn duidelijk twee typerende stijl-kenmerken van Roy Eldridge waar te nemen; de kreet de gil ergens in de hoogte, en het razendsnel rollende loopje. Dit is ook weer van hemzelf: "Heckler's Hop".

idem Roy Eldridge a/h Orchestra: Heckler's Hop (Roy Eldridge)
A/3 - 2:35 - idem

"Roy Eldridge and his Orchestra: Heckler's Hop", 23 januari '37. Vijf dagen later nam de band weer drie stukken op, er werd toen gezongen door Gladys Palmer.

idem Roy Eldridge a/h Orchestra: Where the lazy river goes by (McHugh, Adamson)
A/4 - 2:30 - idem

"Where the lazy river goes by" was het eerste stuk van deze session, muziek van Jimmy McHugh, tekst van Harold Adamson die dat ook deed voor het door Billie Holiday gezongen "Time on my hands", in '40 opgenomen met Roy Eldridge in het begeleidend orkest. Dit is 1937 en "After you've gone".

idem Roy Eldridge a/h Orchestra: After you've gone (Creamer, Layton)
A/6 - 2:58 - idem

De fameuze Creamer & Layton song "After you've gone", gezongen door Gladys Palmer bij Roy Eldridge and his Orchestra, voor Vocalion in Chicago op 28 januari 1937. Roy Eldridge-trompet, Scoops Carry en Joe Eldridge-alt-, Dave Young-tenorsaxofoon. Teddy Cole-piano, John Collins-gitaar, Truok Parham-bas, Zutty Singleton-drums. Arrangementen en altsaxofoonsoli: Joe Eldridge, geboren in 1908, overleden 5 maart 1952.

Dit orkest van Roy Eldridge speelde in de Three Deuces Club in Chicago, in '38 ging de band op toernee om zomer van dat jaar in New York aan te komen voor een augustus engagement in de Savoy Ballroom. Daarna ging Roy Eldridge heel even radio-techniek studeren, in ~~november~~ ^{november} vormde hij een nieuwe band om in de Famous Door mee te werken, januari 1939 ging hij met dat orkest naar de Arcadia Ballroom op de hoek van Broadway en de 53ste straat. Radio-uitzendingen daar vandaan zijn ~~behaald~~ bewaard gebleven, uit de maand augustus, en dit was de band. Roy Eldridge-trompet en zang, ~~III~~ Robert Williams-trompet, Eli Robinson-trombone, Joe Eldridge-altsaxofoon, Prince Robinson-tenorsaxofoon en klarinetsoli, Franz Jackson-klarinet en tenorsaxofoonsoli, Clyde Hart-piano, John Collins-gitaar, Ted Sturgis-bas, Panama Francis-drums. Vanuit de Arcadia Ballroom: "Arcadia Shuffle".

1/3 arrangementen van

